

hjælpe denne Sag bedre frem, vil tage disse Forslag under Nr. 36 og 37 tilbage. Der som der havde foreligget et større Parti af Sagen, skulde min Annødning ogsaa have omfattet andre af hans Forslag, men nu skal jeg foreløbig indskrænke min Annødning til disse. Hvis det ærede Medlem ikke tager dem tilbage, maatte jeg ansæe det for meget uheldigt, om de skulde gaae igjennem.

Formanden: Forinden Forhandlingerne gaae videre, skal jeg gjøre opmærksom paa, hvad jeg troer, jeg glemte, da jeg aabnede Forhandlingerne idag, at forsaavidt Forslaget under Nr. 35, der gaaer ud paa en heel ny Affattelse af § 21, skulde blive vedtaget, vil Forslaget under Nr. 36, som knyttende sig til den horkaldne Paragraphs Indhold, ikke kunne komme under Afstemning.

Røepstorff: De to Vædringsforslag under Nr. 36 og 37 ere af den sidste Taler tydede derhen, at det vilde paaligge det Offentlige at forfølge de omhandlede Sager, men dette har ingenlunde været min Tanke, og der maa altsaa være noget Uheldigt i Redactionen. Som Formanden nu sagde, vil Forslaget under Nr. 36 falde høyt, hvis det under Nr. 35 bliver vedtaget, og da der i det Hele taget kun er liden Rimelighed for, at det vilde blive vedtaget, skal jeg tage Forslaget Nr. 36 tilbage.

Formanden: Det ærede Medlem har altsaa taget Forslaget under Nr. 36 tilbage, men ikke Forslaget under Nr. 37?

Røepstorff: Nei, endnu ikke.

Da Ingen optog Forslaget under Nr. 36, var det bortfaldet.

Røepstorff: Hvad angaaer Forslaget under Nr. 37, kan jeg ikke have stor Lyst til at tage det tilbage, fordi den Bestemmelse, jeg her vil have sat ind, ikke er ganske greben ud af Luften. I den norske Sølø, som, om jeg ikke feiler, er udkommen i 1841, findes denne Bestemmelse, jeg tør næsten sige, Ord til andet ligesom her. Den norske Lovgivning har i det

Hele taget i en Mæræffe været overeensstemmende med vor egen, saaledes at jeg, hvis Bestemmelsen ikke har været i Uovereensstemmelse med den, ikke rigtig kan indsee, hvorfor den skulde være i Uovereensstemmelse med vor Lovgivnings Land. Er der et og andet Udtryk, som f. Ex. Ordet „skal“, der ikke er paa sin rette Plads, troer jeg, at det, da vi have saa mange gode Stiklister her i Thinget og i Ministeriet, vil være let at foretage en Forandring i saa Henseende til 3die Behandling. Jeg synes, at der er god Anledning til at sætte Straf for dem, der begaae Sligt. Ved enkelte Leiligheder er der ofte Vanfælgelighed ved at faae Besætning til Skibene; naar der kommer Krig paa, eller Fragterne pludselig blive meget høje, bliver det søfarende Mandstabs Antal pludselig meget lille, og Hyrerne stige i meget høi Grad. Folk, som have Lyst til at bebrage, findes overalt, altsaa ogsaa i Sømandsstanden. Da den norske Lovgivning har udtalt denne Bestemmelse, maa den have havt bestemte Data at gaae ud fra, og derfor vil jeg ikke være uvillig til at troe, at dette Forhold ikke saa sjældent finder Sted med Søfolk. Jeg erindrer det ikke bestemt, men det forekommer mig, at der ogsaa i den engelske Lovgivning er en Straffebestemmelse for den samme Uredelighed. Der kunde maastee være Spørgsmaal om, hvorvidt disse Bøder ere satte for høit eller for lavt, men jeg kan dog ikke indsee, at de skulde være satte for høit; thi en Matroses Hyre er under gunstige Omstændigheder 20 Rd. — den kan endog være højere —, og det er altsaa en Maanedes Hyre, han vil komme til at bøde for at begaae Bedrageri af det Slags. Naar den ærede sidste Taler sagde, at det at have modtaget Forskud af En og ladet sig forhyre af en Anden ikke er Bedrageri, maa der i den lovkerde Verden være ganske andre Tanker om Bedrageri end i den Verden, hvori jeg har levet. At en Skipper forhyrer en Mand, som han veed allerede har forhyret sig til en Anden, forekommer mig at være et Forhold, som er saa nærligt, at det, naar en Matros efter denne Paragraph skal kunne straffes med en Bøde af 20 Rd., ikke vil være for meget, at Skipperen bliver straffet med en Bøde af 50 Rd. Jeg er dog imidlertid ikke